

Underbilag 7 til bilag 2.

Spørgsmål 7.

Prisberegning på sæbe, tandpasta m. v. Handelsministeren har fremført, at der ikke er grund til at holde hånden over et prisdannelsessystem (bruttopriser), der kan føre til, at forbrugeren af hver krone, der gives ud til håndsæbe, tandpasta o. lign., betaler:

- 17 øre til råvarer,
- 15 øre til reklame,
- 8 øre til emballage,
- 8 øre til fabrikantens bruttoavance,
- 14 øre til grossistens bruttoavance og
- 31 øre til detaillistens bruttoavance.

(Oplysninger om de 7 øre, der mangler, foreligger ikke).

Foranlediget heraf ønskes oplyst, i hvilket omfang og efter hvilke bestemmelser i lovforslaget monopoltilsynet kan gribe ind, hvis den frie konkurrence på dette område fører til tilsvarende pris-, omkostnings- og avancedannelse, og om priser og avancer på tandpasta og sæbe under fri konkurrence da vil kunne fastsættes af monopoltilsynet.

Det bedes oplyst, fra hvilket år de oplysninger om priskalkulationer, ministeren gav ved første behandling for sæbe, tandpasta m. v., stammer, og om kalkulationerne er udtryk for, hvad der er sædvane indenfor denne branche.

Besvarelse:

Den af ministeren under forhandlingerne i folketinget fremdragne priskalkule for håndsæbe, tandpasta o. lign. er som af ministeren anført bygget på oplysninger fra før krigen, idet de er indkrævet ved skrivelse af 18. juni 1938 til Brancheforeningen for Parfumeri- og Toiletartikler.

Kalkulen, der er medtaget i priskontrolrådets beretning for perioden 1938—43, side 38, er en gennemsnitskalkule, omfattende følgende kendte mærkevarer:

Leciton Sæbe,
Perletand Tandpasta,
Ilka Barbersæbe,
Oatine Creme,
Nivea Creme,
Niveaolie,
Normal-Toiletsæbe.

Beregningen af gennemsnitskalkulen er sket på den måde, at der for hver af de nævnte varer udfra en detailpris på 100 er foretaget en opstilling over, hvor stor en procentdel af detailprisen der falder på de enkelte omkostnings- og avanceposter. For Nivea Creme, Niveaolie, Leciton Sæbe og Perletand Tandpasta er opstillingen foretaget for flere salgsheder, således at der ialt er foretaget 17 kalkuleopstillinger af ovennævnte art. Gennemsnitskalkulen er da beregnet ved at tage et simpelt gennemsnit for de enkelte poster i kalkulerne.

De 7 øre, der mangler i kalkulen, som den er opstillet i folketingsudvalgets forespørgsel, dækker fabrikanternes udgifter til handelsagenter og andre direkte handelsomkostninger. Priskontrolrådet fandt det ved sin bedømmelse af kalkulen særlig urimeligt, at fabrikanterne, som gennemsnitligt anvendte $\frac{1}{7}$ af de fastsatte detailpriser til varernes distribution igennem grossist, yderligere anvendte ca. $\frac{1}{5}$ af detailprisen til handelsagenter og reklame.

En prisdannelse af den type, som priskontrolrådet fandt indenfor sæbebranchen, vil næppe kunne tænkes under en effektiv priskonkurrence, men må tværtimod antages at være resultatet af, at priskonkurrencen er begrænset, og at virksomhederne i stedet er kommet ind på en uforholdsmæssig anvendelse af kostbar emballering, rabatydelser til forhandlere, reklame og andet omkostningskrævende salgsarbejde. Konkurrencen kan under sådanne forhold føre til høje priser i stedet for lave, og det